

+

Zalig aandenken aan de Heer

ALOIS VAN CAUWENBERGHE

weduwnaar van Mevrouw

MARIA VAN CAUWENBERGHE

Hij werd geboren te Wannegem-Lede op 7 november 1900 en is er zachtjes in de Heer ontslapen op 20 augustus 1980, gesterkt door de Heilige Sakramenten der zieken en de Pauselijke Zegen.

Oud-Burgemeester

Voorzitter van de koninklijke Ruitersmaatschappij St. Machutus

Voorzitter van de Katholieke Bond voor Gepensioneerden

Voorzitter van de Onderlinge Paardenverzekering van het kanton Kruishoutem

Lid van de Kerkfabriek St. Machutus

Gewezen Voorzitter van het Feestcomiteit

Vereerd met de Gouden Medaille in de Kroonorde, de Burgerlijke Medaille eerste klas en verscheidene landbouw-eretekens.

Naar wat jij liefhad is jou lief gebleven, bij 't verre omzien ben jij aangedaan ; zo word jij langzaam naar het eind gedreven — zo ben jij trots aan ons voorbijgegaan.

(M. Sesselle)

Hij hield de dingen lief zoals voorheen. Maar hij moest zich voelen aftakelen en afscheid nemen, zodat alleen zijn gedachten bij de vrienden, de dieren en de vruchten over het veld kunnen zijn, en die met zijn verhalende woorden tot bij zijn bezoekers haalde.

Hij ziet alles nog als « bij het verre omzien » en is erdoor aangedaan en ontroerd, want zijn vooruitgang is naar het einde toe-gaan.

Het leven was een voorbijgang.

Het duurt geruime tijd aler de stoerheid en

sterkte begeeft naar machteloosheid. Dan zit men in een onverzoenlijke onwennigheid, die langzaam uitvloeit in moedeloos wachten op wat onherroepelijk moet gebeuren. Men neemt afscheid met het laatste moment adem, van het leven.

De mens verwelkomt elke dag, maar zegt ook elke dag vaarwel ; alles vliegt hier zo verdrietig snel alsof men slechts begroeten mag.

Hij heeft hier het leven gegroet en intens genoten, en de belevnissen meegedeeld met zijn welbespraaktheid.

Dierbare kinderen en kleinkinderen, hij was u dankbaar om uw bezorgdheid en stak graag alles in die ebbe en vloed van zijn welsprekendheid.

De dood is een blinde snoeier ; hij dreigt en hij snijdt. Maar in de gaarde der familie blijft men het weggesnoeide lid gedenken. Houdt vader in uw herinnering, en houdt hem in uw gebed.

Vader ging, plots door de dood ontboden ; we legden hem in de aarde neer op 't kerkhof, 't kleine dorp der doden, maar hebben hem ook weer naar 't dorp der levenden meegenomen in 't huis van ons herinnering. Daar zien we hem steeds wederkomen, en zien weer hoe hij henenging.

Dierbare familie en vrienden,

In het leven hebben we vele wegen bewandeld, maar het leven zelf heeft slechts één enkele weg : de weg terug naar de Heer van alle leven.

Gedenkt hem in uw gebeden.

Voor uw kristelijke deelneming danken U de families VAN CAUWENBERGHE-DE POURCO en VAN CAUWENBERGHE-SCHINKEL.

Drukk. Emka Kruishoutem